

supbientē pduxit ad mortē. Ita xps humilis
hoiem obedientē reduxit ad vitam. Quia si
cur ille elatus cecidit et deiecit pſentientē: sic
iste hūiliat⁹ surrexit et exiit credentē. Quia
em̄ nō puenerat diabolus quo ipse pduxerat
(mortē q̄pe spūs in impietate gestabat) sed
mortē carnis nō subierat: q̄ nec indumentū
susceperat: magn⁹ homī videbat⁹ pnceps i le
gionib⁹ demonū: p quas fallaciaꝝ regnū ex
ercer: sic hoiem p elatiōis typū: potētie q̄ ius
sticie cupidiorē: aut p fallam philosophiā ma
gna inflans: aut p sacra sacrilega irretiens: in
quib⁹ etiā magice fallacie curiosiores supbi
ozesq̄ aīas deceptas: illulasq̄ p̄cipitat: subdi
tū tenēs: pollicēs etiā purgationē anie: peas
quas theletas appellat: trāfigurādo se in an
gelū lucis p multiformē machinationē: in si
gnis et pdigijs mendacijs.

2. Cor. 11

De facilitate ludificationū quibus homi
nes ab imundis spiritib⁹ fallunt. Ca. XI

Facile ē em̄ spiritib⁹ neq̄ssimis: p aē
rea corpa facere multa: q̄ mirentur
aīe terrenis corpib⁹ aggrauate: eti
am melioris affect⁹. Si em̄ corpa ipa terrena
nōnullis artib⁹ et exercitatiōib⁹ modificata:
in spectaculis theatricis tāta miracula homi
nib⁹ exhibēt: ut hī q̄ nūq̄ viderūt talia narra
ta vix credāt. Quid magnū ē diabolo et ange
lisc⁹: de corpis elemētis: p aerea corpa fa
cere: q̄ caro miret⁹. Aut etiā occultis inspira
tōib⁹: ad illudēdos hūanos sēl⁹: phāta smata
imaginū machinari: q̄b⁹ vigiātes dormiētē
ve dōcipiat: vlturētes exagiter: S; sic fieri p̄
vt hō vita ac morib⁹ melior: spectet nequissi
mos hoies: vel in fune ābulātes: vel in timo
dis morib⁹ corpoz mlta incredibilia faciētes
nec vllō mō facere talia p̄cupiscat: nec eos p
pterea sibi p̄ponēdos existimet. Sic aīa fide
lis et pia: non solū si videat: vexet: si p̄p̄ fra
gilitatē carnis: exhorreat miracula demonū
nō idō tū: aut nō se posse talia dolebit: aut ob
hillos meliores eē iudicabit: cū sint p̄sertim i
societate sc̄toꝝ: q̄ p̄ x̄rutē dei: cū cūcta subie
cta sunt et mīme fallacia: et multo maiora fe
cerunt: siue homiēs: siue angeli boni.

De falsis et deceptorijs purificationibus.
Capitulum XII

Qua q̄p̄ igit̄ p sacrilegas silitudines
et impias curiositates et magicas cō
secratiōes aīe purgāt et rerō ciliant
deo: q̄ falsus mediator: nō traicit ad supiora
s; poti⁹ obsidēs intercludit viā p affectus: q̄s
tāto maligniores: q̄to supbiores siue societa
tis inspirat. Qui nō p̄rit ad euolādū pennas

nuttire x̄rutū: sed poti⁹ ad demergendū pō
dera exaggerare vitioꝝ: tāto graui⁹ aīa rui
tura: q̄to sibi videt̄ euecra sublimius. Proin
de sicut magi fecerunt diuinit⁹ moniti: q̄s ad
hūilitatē dñi adorādā: stella pduxit. Ita et
nos: nō qua venim⁹: s; p aliā viā in patriā re
dire debem⁹: quā rex hūilis dōcuit: et quā rex
supbus hūili regi aduersari⁹ obsidere nō pos
sit. Et nobis em̄ vt adorēmus hūillē x̄pm: celi
enarrauerūt glām dei: cū in oēm terrā exiit
son⁹ eoz: et in fines orbis terre verba eozum
Quia nobis fuit ad mortē p̄pctm̄ in adā. Per
vnū q̄pe hoiem p̄ctm̄ intrauit in hūc mūdū
et p̄pctm̄ mors: et ita in oēs hoies p̄trāsijt: in q̄
oēs peccauerūt. Hui⁹ vie mediator diabolus
fuit p̄suasoz p̄cti: et p̄cipitator in mortē. Nam
et ipse ad opandā duplā mortē n̄fam: simplaz
attulit suā. Per impietatē nāq̄ mortu⁹ est in
spū: carne vtiq̄ mortu⁹ nō ē. Nobis autē et im
pietatē p̄suasit: et p̄pter hāc vt i mortē carnis
venire mereremur: effecit. Unū q̄ apetiui
mus iniqua suasio: aliter nos secutū ē iusta
dānatiōe: p̄pterea q̄pe sc̄ptū ē. De⁹ mortez
nō fecit: q̄ cā mortis ipse nō fuit: s; tñ p̄t⁹ re
tributionē iustissima mors irrogata ē p̄ctōzi.
Sicut supplicij iudex irrogat reo: cā tñ sup
plicij nō ē iusticia iudicis: sed meritū criminis.
Quo q̄ nos mediator mortis transmisit et ipse
nō venit: i. ad mortē carnis: ibi nobis dñs de
us n̄r medicinā emēdatiōis inseruit: quā ille
nō meruit: occulta et nimis arcana ordiatio
ne diuine alteq̄ iusticie. Et q̄ sic p vnū hoies
mors: ita p vnū hoiem fieret r̄surrectio mor
tuoz. Quia magi virabant hoies q̄ cuitare
nō poterāt mortē carnis: q̄ mortē spūs: i. ma
gis penā: q̄ meritū pene: nā n̄ peccare: aut n̄
curat: aut paz curat: non mori autē q̄uis nō
obtinēat veheēmter satagiē. Vite mediator
oñdens: q̄ nō sit mors timēda q̄ phūanā con
ditionē iā euadi nō p̄t: s; poti⁹ impietas q̄ p̄
dē cauēri p̄t: occurrit nobis ad finē quo ve
nim⁹: s; nō qua venim⁹. Nos em̄ ad mortez p
pctm̄ venim⁹ ille p̄iusticia: et iō cū sit mors no
stra pena peccati: mors illius facta est hostia
p: o peccato.

Mortē x̄pi nō fuisse necessitatis n̄re: s; vo
luntatis siue ac ptatis. Ca. XIII

Quapropter cū spūs corpi preponat⁹
q̄ mors sit spūs a dō deserit: mors aut
corpis a spū deserit: eaq̄ sit pena in
morte corpis: vt spūs q̄ volēs deseruit deū:
deserat corp⁹ inuitus: vt cū spūs deū deseru
erit q̄ voluit: deserat corp⁹ etiam si noluerit
nec deserat cū voluerit nisi aliquā sibi vim q̄
ipm̄ corpus perimat⁹ intulerit: demonstrat

Mat. 2

Ps. 18

Roma. 5

Cap. 1

Roma. 5

spūs mediatoris: qz nulla pena pcti vsq; ad mortē carnis ei⁹ accesserit: qz nō eā deseruit inuitus: s; qz voluit: qm voluit: quomō voluit

Job. 10 Quippe dei vbo ad vnitatē cōmirt⁹ ē homo. **Hinc ait.** Prātem habeo ponēdi aīam meaz et prātem habeo itez sumēdi eā. **Nemo tollet eā a me: s; ego pono eā a me et itez sumo eā.** Et hoc maxie mirati sūt: sicut euāgelium loquit: qz p̄sentes erāt: cū post illā vocē: i qua figurā pcti n̄i edidit: p̄tinuo tradidit spiritū

Job. 19 Longa em̄ morte cruciabant ligno suspensī. **Glā latronib⁹** vt iaz mozerent: et de ligno añ sabbatū deponerent: crura cōfracta sunt. **Ille aut⁹** qz mortu⁹ inuentus est: miraculo fuit. **Hoc etiā pilatū** legimus fuisse miratū: cū ab ip̄o sepeliendū corpus dñi peteret. **Ille itaqz** deceptor: qz fuit homi mediator ad mortē: falsosq; se o p̄ponit ad vitā: noie purgatiōis p̄sacra et sacrificia sacrilega qbus supbi seducit⁹ tur: qz nec p̄cipitationē mortis n̄e h̄re potuit: nec resurrectionē sue: simplā qdē suā mortē ad duplā n̄am potuit afferre. **Simplā vero** resurrectionē in qua et sacramentū eēt renouatiōis n̄e: et ei⁹ qz in fine futura ē euigiliatiōis exemplū: nō vtiqz potuit. **Ille p̄inde qz** spū viuus carnē suā mortuā resuscitauit: verus vite mediator illū spū mortuū et mortis mediatorē a spiritib⁹ in se credentium foras misit: vt nō regnaret intrinsec⁹: s; forinsecus oppugnaret: nec tñ expugnaret. **Curse ipse** quoqz temptandū p̄buit: vt ad superandas etiā temptatiōes ei⁹ mediator eēt: nō solū p̄ adiuto: iū: vtz etiā p̄ exemplū. **Ut ille p̄mitus** vbi p̄ oīa aditus ad interiora molēs irreperere: expulsus ē: post baptisma in heremo cōplera oīni temptatione illecebrosa: qz viuū spū: mortu⁹ spū nō inuasit: quoquo mō audus mortis hūane cōuertit se ad faciendam mortē: quaz potuit: et p̄missus ē in illud qd ex nobis mortale viu⁹ mediator acceperat. **Et vbi** potuit aliqd̄ facere: ibi ex oīni pte deuict⁹ est: et vñ accepit exteri⁹ prātem dñice carnis occidende: inde interior ei⁹ ptās qua nos tenebat occisa ē. **Factū ē em̄ vt vincula pctōrū** multoz: in multis mortib⁹ p̄ vni⁹ vnā mortē quā pcti nullū p̄cesserat: soluerent. **Quam** p̄pterea dñs p̄ nobis in debita reddidit: vt nobis debita nō noceret. **Neqz em̄ iure cuius** qz prātis exutus ē carne: s; ip̄e se exuit. **Nam** qui posset nō mori si nollet: p̄culdubio qz voluit mortuus ē: et ideo p̄ncipatus et ptātes expositauit: fiducialiter triūphās eas i semetip̄so. **Morte sua** q̄ppe vno verissimo sacrificio p̄ nobis oblato: qz quid culpārū erat vñ nos

p̄ncipat⁹ et ptātes ad luēda supplicia iure detinebāt purgavit: aboleuit: extinxit: et sua resurrectione in nouā vitā nos p̄destinatos vocavit: vocatos iustificauit: iustificatos glorificauit. **Ita** diabolus hoīem quē p̄ p̄sensionē seductū: tāqz iure integro possidebat: et ipse nulla corruptiōe carnis et sanguinis septus: p̄ istā corpis mortalis fragilitatē: nimis egeno et infirmo tanto supbio: quāto velut ditior et fortior: quasi p̄noso et erumoso dñiabit in morte carnis amisit. **Quo em̄ cadentē** nō secut⁹ impulit pctōrē: illuc descendentē p̄secut⁹ cōpulsit redemptorē. **Sic** in mortis p̄sortio fili⁹ dei nobis fieri dignatus ē amic⁹: quo nō pueniendo meliorē se nobis atqz maiorē putabat inimicus. **Dicit em̄ redemptor n̄s.** Maiorē dilectionē nemo habet: qz vt animā suā ponat p̄ amicis suis. **Quo** circa etiā ip̄so dñi se credebat diabolus supiorē: inquantū illi dñs in passionib⁹ cessit: qz et de ip̄o intellectū est qd in psalmo legit⁹. **Dimisisti cū** paulomin⁹ ab angelis: vt ab iniquo velut equo iure aduersum nos agēte: ip̄e occisus innocens eū iure equissimo suparet: atqz ita captiuitatē p̄p̄ pcti factaz captiuaret: nosqz liberaret a captiuitate p̄pter pcti iusta: suo iusto sanguine iniuste suo: mortis chirographū delens et iustificandos redimēs pctōres. **Hinc** etiā diabol⁹ ad hec suos illudit: qd se p̄ sua sacra velut purgandis: et potius implicandis atqz mergendis: falsus mediator opponit: qz supbis facillime psuadet irridere atqz cōtemnere mortē x̄pi: a qua ip̄e quāto ē alienior: tanto ab eis credit⁹ sanctior atqz diuini⁹ or. **Qui tñ** apud eū paucissimi remāserūt: agnoscentib⁹ gētib⁹: et pia hūilitate bibētibus: p̄ciū suū: eiusqz fiducia deserētib⁹ hostē suū: et p̄currentib⁹ ad redemptorē suū. **Nescit** n̄ diabol⁹ quō illo et insidiante et furēte vtaf ad salutē fidelīū suoz excelsissima sapia dei: a fine supiore qd ē initiū spiritualis creature: vsqz ad finē inferiorē: qd est mors corpis: p̄tendēs fortiter et disponēs oīa suaui. **Attingit** enim vbiqz p̄pter suā mundiciā: et nihil in q̄natum in eā incurrit. **Et** morte aut⁹ carnis alieno diabolo vnde nimīū supbus incedit: mors alterius generis p̄parat in eterno igne tartari: qz nō solū cū terrenis: sed etiā cū aereis corpibus excruciarī spūs possunt. **Supbi** autē homines qbus x̄ps (qz mortu⁹ ē) viluit: vbi nos tam maguo p̄cio emit et istā mortē reddūt cū hoib⁹ p̄ditioni erūnose nature: que trahitur a p̄mo pctō: et in illā cū illo p̄cipitabunt. **Quē** p̄pterea x̄po p̄posuerunt: quia eos in istā de

Roma. 8

Job. 15

Ps. 2

Colo. 2

Cap. 8

Ibidē. 7

Quartus

iecit: quo p distantē naturā ipse nō cecidit: et quo ppter eos pingentē miscōiam ille descēdit: et tū se demonib⁹ esse meliores non dubitāt credere: eosq; maledictis oibus in se carari detestariq; nō cessant: quos certe alienos ab hui⁹ mortis passiōe nouerūt: ppter quaz xpm ptemnūt. Nec sic volūt p̄siderare quaz fieri potuerit: vt in se manēs: nec p̄ seipm̄ ex vlla pte mutabile dei verbū: p̄ inferioris tū nature susceptiōe aliqd inferius pati possz: qd̄ inuūdu⁹ demō (qz terrenū corp⁹ nō habet) pati nō possit. S; cū sint ip̄i demonib⁹ meliores: tū qz carnē portāt: mox sic p̄nt: quemadmodū demōes mori: q̄ eā nō portāt: nō vtiq; p̄nt. Et cū de ritib⁹ sacrificioꝝ suoz multū p̄sumāt: q̄ se fallacib⁹ sup̄bisq; spiritib⁹ imolare nō sentiūt. Aut si iā sentiūt aliqd̄ sibi p̄des arbitranē p̄fidoꝝ et inuidoz amicitia: quoz rū intentionis nullū negociū est: nisi impeditio redit⁹ nr̄i: nō intelligūt ne ip̄os quidē sup̄bissimos sp̄s honorib⁹ sacrificioꝝ gaudere potuisse: nisi vni vero deo p̄ quo colī volunt: verū sacrificiū debere.

De sacrificio p̄fecto et x̄o qd̄ ip̄e p̄ nob̄ saluatoꝝ effectus est. **Ca. XIII**

Et id posse rite offerri: nisi p̄ sacerdetē sc̄m̄ et iustū: nec nisi ab eis accipiāt qd̄ offerēt: p̄ quib⁹ offerēt: atq; id sine vitio sit: vt p̄ vitiosis mundandis possit offerri. Hoc certe oēs cupiūt: q̄ p̄ se offerri sacrificiū deo volūt. Quis ḡ tā iust⁹ et sc̄tū sacerdos: q̄ vn̄c fil⁹ dei nō q̄ opus haberet p̄ sacrificiū sua purgare pctā: nec originalia: nec ex hūana vita q̄ addunt. Et qd̄ tā p̄gruet ab hoib⁹ sumeret qd̄ p̄ eis offerret: q̄ humana caro. Et qd̄ tā aptū huic imolatiōis: q̄ caro mortalis. Et qd̄ tā mundū p̄ mūdādis vitijs mortaliū: q̄ sine vlla cōtagiōe carnalis p̄cupiscētie: caro nata in vtero et ex vtero virginali. Et qd̄ tā ḡte offerri et suscipi posset: q̄ caro sacrificij nr̄i: corp⁹ effectū sacerdoti nr̄i. Ut qm̄ q̄ttuor p̄siderāt in om̄i sacrificio: cui offerat: a quo offerat: qd̄ offerat: p̄ quib⁹ offerat: idē ip̄e vnus verusq; mediator: p̄ sacrificiū pacis recōcilians nos deo: vnum cū illo maneret cui offerēbat: vnū in se faceret p̄ quibus offerēbat: vn̄ ip̄e esset qui offerēbat: et quod offerēbat.

De his q̄ sibi purgationem de virtute propria pollicentur. **Ca. XV**

Ant autē quidā q̄ se putāt ad p̄tēplā dū deū: et inherendū deo x̄tute p̄p̄a possē purgari: q̄s ip̄a sup̄bia maxime

maculat. Nullū em̄ vitii ē cui mag⁹ diuina lege resistit: et in qd̄ mag⁹ accipiat d̄nandi ius ille sup̄bissim⁹ sp̄s: ad ima mediator: ad summa iterclusor: nisi occulte insidiās alia via deuitet: aut p̄ p̄lm̄ deficiētē: qd̄ interpretat amalech: a pte seuiēs: et ad terrā p̄missiōis repugnādo trāsitū negās: p̄ crucē d̄ni q̄ moysi manib⁹ extēsis p̄figurata sup̄et. **Ro. 17** Hinc em̄ sibi purgationē isti virtute p̄p̄ia pollicēt: qz nōnulli eoz potuerūt acie mētis vltra oēm creaturā transmittere: et lucē incōmutabilis veritatis q̄stulacūq; ex pte cōtingere: qd̄ xp̄ianos multos ex fide interim sola viuētēs: nōdū potuisse deridēt. S; qd̄ p̄dest sup̄biētī: et ob hoc erubescētī lignū p̄scēdere: de lōginquo p̄spicere patriā trāsamarinā. Aut qd̄ obest humilī de tāto interuallo nō eā videre: i illo ligno ad eā venienti: a quo dedignat ille portari.

Sapiētes mūdi nec resurrectionis x̄itatez cognoscere: nec futuroꝝ ordinē scire potuisse: q̄uis et ip̄i vaticinia habere videantur.

Capm. XVI

Et etiā resurrectionē carnis nos credere rep̄hēdūt: sibiq; poti⁹ etiam de his reb⁹ credi volūt. Quasi vero q̄a p̄cellam incōmutabilēq; subam: p̄ illa q̄ facta sunt intelligere potuerūt: p̄pterea de cōuersione rerū mutabiliū: aut de p̄tecto seculozū ordine p̄sulēdi sint. Nūquid em̄ qz verissime disputāt: et documētis certissimis p̄suadent: eternis rationib⁹ oīa t̄palia fieri: p̄pterea potuerūt in ip̄is rationib⁹ p̄spicere: vel ex ip̄is colligere q̄ sint aīaliū genera: q̄ semia singuloz in exordijs: q̄ mod⁹ i incremētis: q̄ n̄ieri p̄ceptus: p̄ ortus: p̄ etates: p̄ occasus: q̄ motus in appetēdis q̄ sc̄m̄ naturā sūt: fugiēdis q̄ cōtrariis: Nōne ista oīa: nō p̄ illā incōmutabile sapiām: s; p̄ locoz ac tempoz historiaz quesierūt: et ab aliis ex p̄ta atq; p̄sc̄pta crediderūt. Quo min⁹ mirandū ē: nullo mō eos potuisse p̄lixioꝝū seculoz seriem vestigare: et q̄ndaz metā hui⁹ excursus: q̄ tanq̄ fluuiio genis decurrit hūanū: atq; inde p̄uersionē ad suū cuiq; debitū terminū. Ita em̄ ne histori scribere potuerūt lōge futura et a nullo ex p̄ta atq; narrata: nec isti p̄bi ceteris meliores in illis sūmis eternisq; rationib⁹ intellectua lia p̄tēplati sunt. Alioq̄n nō eiusdē generis p̄terita q̄ potuerūt historice inq̄rere: sed potius et futura p̄noscere. Qd̄ q̄ potuerūt: ab eis vates: a nr̄is p̄p̄be appellati sunt.

Unde apud impios possint quedā futura p̄sciri. **Cap. XVII**